

Становище

от

проф. д-р Свилен Райчев

на дисертационен труд за присъждане
на образователна и научна степен „доктор”

на

Едуард Мъгърдич Сарафян

на тема:

Формиране и изграждане на кларинетния амбушюр

Научен ръководител: проф. д-р Тони Шекерджиева-Новак

Едуард Сарафян е роден на 15 август 1975 г. в гр. Пловдив. Учи кларинет в класа на Димитър Боянов в музикалното училище в гр. Пловдив. През 1999 г. завършва НМА „Проф. Панчо Владигеров“ – София в класа по кларинет на проф. Петко Радев. Развива активна камерна и солова концертна дейност в страната и чужбина. Ръководи майсторски класове и е член на жури на престижни конкурси в страната и чужбина. Има редица награди. Докторант на самостоятелна подготовка по професионално

направление 8.3 „Музикално и танцово изкуство“, докторска програма „Музикознание и музикално изкуство“ към катедра „Класическо и поп-джаз изпълнителско изкуство“ при АМТИИ „Проф. Асен Диамандиев“ – Пловдив. Дисертационният труд е обсъден и предложен за публична защита на заседание на Катедра „Класическо и поп и джаз изпълнителско изкуство“ към АМТИИ „Проф. Асен Диамандиев“, гр. Пловдив, състояло се на 07.07.2022 г. От 2002 г. до настоящия момент води класа по кларинет в АМТИИ „Проф. Асен Диамандиев“, Пловдив.

Дисертационният труд съдържа общо 215 страници, които включват Увод, Четири глави, Заключение, Приноси: в теоретичен и в практико-приложен аспект, Използвана литература.

Още в целенасочения си увод Сарафян излага своята мотивация за написването на дисертацията, като подчертава стремежа си за самостоятелно изследване.

В отделните части на дисертацията са изтъкнати и изведени принципите и трудностите при решаване на конкретните задачи при изграждане и формиране на кларинетния амбушюр.

Първата глава е посветена на историческия произход и развитието на кларинета.

Във **втората глава** е обяснено понятието „амбушюр“: етимология, видовете амбушюр, анатомофизиологични компоненти, свързани с формирането на амбушюра и психологически аспекти на звукоизвличането.

В **трета глава** са разяснени основни въпроси в методиката на обучението по кларинет. Поставени са характеристики, които се доказва, че очевидно имат отношение към формирането и изграждането на амбушюра в обучението по кларинет.

Четвърта глава поставя въпросите за дидактично-методическите подходи в обучението по кларинет, амбушюрната постановка и необходимите технически упражнения за развиването на амбушюрната техника като основен постановъчен компонент в инструменталното изкуство на духовите инструменти.

В **Заключението** е направен опит за обобщение на проблематиката и извеждане на приносните моменти в текста.

Дисертантът има и три научни публикации по темата.

Напълно съм съгласен с изведените в края приноси на дисертационния труд.

Така представената дисертация обогатява нашата научна литература и може да послужи със своите идеи за нови научни разработки, също и като ценно указание в полза както за българските изпълнители-кларинетисти, така и за техните педагози. Трудът има ярко изразен приложен характер. В този смисъл той се явява естествена връзка с миналото и перспективното развитие на българската кларинетна школа.

Убеден съм, че дисертационния труд на Едуард Мъгърдич Сарафян има приносен характер, както в теоретичен така и в приложен смисъл. С цялостната си дейност и приноси кандидата отговаря на изискванията за придобиване на образователната и научна степен „доктор” по професионално направление 8.3 „Музикално и танцово изкуство“.

Рецензент.....

/Проф. д-р Свилен Райчев/